

Publicerad 2008-12-16 10:52 av Rosen

*jag förundras över hur stark vår överlevnad ändå är... *

Liv...

Du bländar mina ögon
som skyler min själ
du tar på min tanke
och frisätter fler

trots att jag blundar
tränger du dig in och
när jag förkastat en tanke
hägrar du mig

Du smeker mina ögonlock
som öppnar min själ
din tanke lyssnar av min
och sår läks

trots att jag flyr
då rädslan blir för stor
söker du dig alltid tillbaka
likt ängslig mor

Du vilar i stjärnor
som lyser upp rum
och din kärlek spinner över
hela vårt universum

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten